

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບການແກ້ໄຂ
ບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 5

ການກະກຽມສະໜາມເກັບຮູ້

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	3
ການກະກຽມສະໜາມເກັບກຳ	4
1. ບົດນຳ.....	4
2. ຂອບເຂດ.....	4
3. ຂໍ້ກຳນົດລວມ	4
4. ການສ້າງຕັ້ງສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ	4
5. ການປັກໝາຍສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.....	6
5.1. ປ້າຍສຳລັບສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ	6
6. ການສ້າງຕັ້ງລະບົບການໝາຍສະໜາມເກັບກຳ.....	6
7. ການປະຕິບັດງານເກັບກຳລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກ	8
8. ການອານາໄມສະໜາມ.....	9
8.1. ການຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້.....	9
8.2. ການຈູດຫຍ້າ.....	9
8.2.1. ໄລຍະຄວາມປອດໄພສຳລັບການຈູດ	10
9. ການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ	10

ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້

1. ບົດນຳ

ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກູ້ລະເບີດໃນເນື້ອທີ່ດິນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງສະໜາມໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄັກແນ່ ເພື່ອໃຫ້ຮັກສາໄດ້ການບັນຊາການປະຕິບັດງານຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ການເກັບກູ້ສາມາດດຳເນີນໄປໄດ້ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອອກຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບນີ້ ລວມທັງ ການສ້າງຂໍ້ກຳນົດໃນການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການທີ່ວາງອອກ.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລະບຽບການ ທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃນເວລາກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້.

ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ຄວນຈັດຕັ້ງໃນລັກສະນະທີ່ຊ່ວຍໃນການບັນຊາສະໜາມໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ. ມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃນບົດນີ້ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັນແບບຄົງທີ່. ໃນກໍລະນີທີ່ການເກັບກູ້ຕ້ອງໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ເລື້ອຍໆ ເຊັ່ນ: ການເກັບກູ້ເສັ້ນທາງທີ່ມີເນື້ອທີ່ແຄບແຕ່ຍາວ ແມ່ນໃຫ້ພະຍາຍາມປະຕິບັດຕາມລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ກໍ່ເປັນສິ່ງເຂົ້າໃຈກັນດີວ່າ “ການບັນຊາ” ວຽກເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດແບບເຄື່ອນທີ່ ເພື່ອຮັກສາປະສິດທິພາບຂອງວຽກງານ.

ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໃນບົດນີ້ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ຂໍ້ກຳນົດໃນການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 12 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ”.

3. ຂໍ້ກຳນົດລວມ

ການຕັ້ງສະໜາມເກັບກູ້ຕ້ອງຈັດວາງໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ແລະ ຮັກສາໄດ້ການບັນຊາ ແລະ ຄວບຄຸມການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ສ້າງຕັ້ງສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ຂ. ສ້າງລະບົບປັກໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ.
- ຄ. ສ້າງການຕິດຕໍ່ປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.

4. ການສ້າງຕັ້ງສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດປະຕິບັດຢ່າງປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ. ສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງອາດຈະສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງໜ້າວຽກໄດ້ ຖ້າສາມາດຮັກສາໄດ້ການບັນຊາສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ພື້ນທີ່ຈະບຸຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ອາດຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ແຕ່ລະສະໜາມເກັບກູ້ອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໄລຍະຫ່າງທີ່ກຳນົດໄວ້ເປັນພຽງແນວທາງໃນການປະຕິບັດເທົ່ານັ້ນ ຍົກເວັ້ນພື້ນທີ່ເກັບກູ້ມັງນທາດລະເບີດ ແລະ ລບຕ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສ້າງໃຫ້ຫ່າງຈາກພື້ນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພະນັກງານພັກຜ່ອນ ແລະ ສູບຢາ ຢ່າງໜ້ອຍ 30 ແມັດ.

- ກ. ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ. ພື້ນທີ່ນີ້ຕ້ອງມີຂະໜາດເໝາະສົມ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກພື້ນທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດປະມານ 50 ແມັດ, ສະຖານທີ່ນີ້ຈະໃຊ້ສຳລັບກະກຽມ, ປົວລະບັດຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ເປັນບ່ອນພັກຜ່ອນໃນເວລາສັບປຸ່ນຜຽນວຽກ. ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຄວນຈະຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງກາງຂອງສະໜາມເກັບກູ້ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນເວລາປຸ່ນຜຽນວຽກ. ບ່ອນໃດທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງກໍ່ໃຫ້ເຮັດເປັນຮົ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອເກັບກູ້ອຸປະກອນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ.
- ຂ. ສະຖານທີ່ຈອດລົດ. ສະຖານທີ່ຈອດລົດໃຫ້ສ້າງຢູ່ໄກກັບສະຖານທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຊຶ່ງສະຖານທີ່ນີ້ຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນຈອດລົດທັງໝົດກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າໄປຫາສະໜາມ. ພ້ອມນັ້ນ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຂອງຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຈະປົວໄປໃສ່ສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດນຳດ້ວຍ.
- ຄ. ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມເກັບກູ້. ເສັ້ນທາງຄົນຢ່າງຈາກສະຖານທີ່ຈອດລົດໄປຫາສະຖານທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ງ. ສະຖານທີ່ບັນຊາການ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ສະຖານທີ່ບັນຊາການຈະຢູ່ນຳກັນກັບພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ຈ. ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານດ້ານການແພດ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານຂອງແພດຈະຢູ່ນຳກັນກັບພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ສ. ສະຖານທີ່ລາຍງານແຂກ: ພື້ນທີ່ນີ້ຄວນຈະຢູ່ໄກກັບບ່ອນບັນຊາການ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການນຳໃຊ້ແຜນທີ່ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການເກັບກູ້ ແລະ ບົດບັນທຶກການເກັບກູ້ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ແຂກ.
- ຊ. ສາງເກັບກູ້ມັງນທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ. ຖ້າຫາກຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງສາງເກັບກູ້ມັງນທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມສາງມື້ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ອື່ນປະມານ 30 ແມັດ. ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີການປ້ອງກັນຈາກເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆ ແລະ ໃຊ້ເກັບຮັກສາທາດລະເບີດທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນມື້ປະຕິບັດງານເທົ່ານັ້ນ. ສາງເກັບກູ້ມັງນທາດລະເບີດຕ້ອງມີການຕິດຕາມຕະຫຼອດເວລາ. ທາດລະເບີດທີ່ເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບກູ້ໃນພາຫະນະໄດ້, ຖ້າພາຫະນະນັ້ນບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແລ່ນວຽກບໍລິຫານ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.
- ຍ. ສະຖານທີ່ເກັບກູ້ມັງນ ລບຕ. ສະຖານທີ່ຢູ່ໄກກັບສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນເກັບກູ້ມັງນ ລບຕ ທີ່ປອດໄພສາມາດຍ້າຍໄດ້ໄປ ກ່ອນຈະນຳໄປທຳລາຍ. ສະຖານທີ່ນີ້ຄວນຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ອື່ນຢ່າງໜ້ອຍ 30 ແມັດ ແລະ ໃຫ້ມີການຕິດຕາມຕະຫຼອດເວລາ. ສຳລັບ ລບຕ ປະເພດພິດສະພໍຂາວແມ່ນໃຫ້ສ້າງສາງເກັບກູ້ມັງນຕ່າງຫາກ. ຂໍ້ກຳນົດເພີ່ມຕື່ມໃນການສ້າງສາງເກັບກູ້ມັງນທາດລະເບີດ ແລະ ລບຕ ຢູ່ສະໜາມ ມີຢູ່ໃນ ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ມັງນ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ”.
- ດ. ສະຖານທີ່ເກັບກູ້ເຫຼັກເສດ. ສະຖານທີ່ນີ້ຄວນຈະສ້າງໄວ້ໄກກັບເສັ້ນທາງເຂົ້າໄປຫາສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການເອົາເຫຼັກເສດໄປທ້ອນໂຮມໄວ້ໃນເວລາພັກຜ່ອນ.

- ຕ. ສາງ/ບ່ອນເກັບມ້ຽນວັດຖຸອຸປະກອນ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນຢູ່ນຳກັນກັບສະຖານທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.
- ຖ. ຫ້ອງນໍ້າ ຫຼື ວິດຖ່າຍ. ຄວນຈະໃຫ້ມີຢູ່ໃນແຕ່ລະສະໜາມປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ໃຫ້ມີພຽງພໍກັບຈຳນວນຂອງພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມນັ້ນ. ສິ່ງທີ່ຄວນຄຳນຶງຄື ຄວາມເບີເບື້ອນຕໍ່ສາຍນໍ້າ, ການລົບກວນຂອງແມງວັນ ແລະ ການສົ່ງກິ່ນເໝັນ.
- ທ. ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ. ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຢ່າງໜ້ອຍ 25 ແມັດ.

ສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາເທິງໜ້າດິນກ່ອນການນຳໃຊ້. ການເກັບກູ້ພື້ນດິນຈະປະຕິບັດສະເພາະບໍລິເວນທີ່ຈະມີການດັງໄຟ (ບ່ອນແຕ່ງກິນ) ຫຼື ບໍລິເວນທີ່ຈະມີການຂຸດດິນ (ບໍລິເວນຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ຊຸມວິດຖ່າຍ) ເປັນຕົ້ນ.

ຖ້າມີການສ້າງຕັ້ງສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໃນລະຫວ່າງລະດູຝົນ ກໍ່ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງການເຮັດຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ ສຳລັບພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວພ້ອມ.

5. ການປັກໝາຍສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃນ ສປປ ລາວ ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປັກໝາຍສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.

5.1. ປ້າຍສຳລັບສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ຂໍ້ກຳນົດໜ້ອຍສຸດໃນການນຳໃຊ້ປ້າຍບອກ ສຳລັບບໍລິເວນສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ປ້າຍ “ຫ້າມສູບຢາພາຍໃນບໍລິເວນ 30 ແມັດ” ຈະຕ້ອງຕິດໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດ ແລະ ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ລບຕ.
- ຂ. ຖ້າສະຖານທີ່ບັນຊາຫາກບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກສະຖານທີ່ຈອດລົດ ຕ້ອງຕິດປ້າຍໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ຈອດລົດ ເພື່ອຂີ້ບອກທາງເຂົ້າໄປຫາສະໜາມເກັບກູ້.
- ຄ. ຄວນຕິດປ້າຍປິ່ງບອກສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ: ສະຖານທີ່ບັນຊາ, ບ່ອນປະຕິບັດງານທາງດ້ານການແພດ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ແລະ ວິດຖ່າຍ.

ປ້າຍຕ່າງໆຈະຕ້ອງຂຽນເປັນພາສາລາວ ໂດຍໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນໄລຍະ 30 ແມັດ.

6. ການສ້າງຕັ້ງລະບົບການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້

ໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ ຕ້ອງພິຈາລະນາບັນດາປັດໃຈປະກອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

- ກ. ປະເພດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດ.
- ຂ. ໄລຍະຄວາມປອດໄພທີ່ຕ້ອງການ.
- ຄ. ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງສະໜາມເກັບກູ້.
- ງ. ເງື່ອນໄຂສະພາບດິນຟ້າອາກາດ.

ສຳລັບການເກັບກູ້ ລບຕ ທີ່ປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ສາມາດເຂົ້າໄປ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຈະເກັບກູ້ ກ່ອນຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້. ພ້ອມທັງອະນຸຍາດໃຫ້ປັກໝາຍຂອບເຂດຮອບສະໜາມ ແລະ ຕັດຫຍ້າໃນສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້. ແຕ່ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ສະໜາມນັ້ນມີການຍັງຢືນວ່າບໍ່ມີອັນຕະລາຍໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງອາດຈະກໍໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະນັກງານ ເຊັ່ນ: ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ແຮວລະເບີດ ຫຼື ລບຕ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພສູງ. ການຍັງຢືນນີ້ອາດຈະອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດ, ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ສະພາບການນຳໃຊ້ດິນໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.
- ຂ. ພະນັກງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາພາຍໃນສະໜາມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງກວດກາພື້ນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕີນ ເພື່ອຫຼີກລຽງບໍ່ໃຫ້ໄປຢຽບ ຫຼື ລົບກວນ ລບຕ ໃດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າຕີນ.
- ຄ. ຫ້າມຊຸດ ຫຼື ຕອກຫຼັກລົງໃສ່ດິນ ຖ້າດິນບ່ອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະ ແລະ ຍັງຢືນວ່າປອດໄພ.

ໃນການສ້າງລະບົບການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ເສັ້ນລະຫວ່າງຈຸດລ້ຽວຕ່າງໆຕາມເຂດແດນຕ້ອງໃຫ້ເຄັ່ງ ແລະ ຊື່.
- ຂ. ຫຼັກໝາຍເຂດແດນແຕ່ລະຈຸດຕ້ອງສາມາດເບິ່ງເຫັນຫຼັກໝາຍເຂດແດນທີ່ຢູ່ຖັດໄປໄດ້.
- ຄ. ເສັ້ນຖານຈະຕ້ອງສ້າງລຽບຕາມເຂດແດນເບື້ອງໃດເບື້ອງໜຶ່ງຂອງພື້ນທີ່ດິນທີ່ຈະເກັບກູ້. ບ່ອນໃດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ເສັ້ນຖານຄວນຈະກຳນົດດັ່ງນີ້:
  - (1) ກຳນົດເອົາຂ້າງທີ່ຍາວກວ່າໝູ່ຂອງພື້ນທີ່ຈະທຳການເກັບກູ້ ເພື່ອສ້າງເປັນເສັ້ນຖານ.
  - (2) ສ້າງຂຶ້ນໃນລັກສະນະຫຼັກແສງແດດ ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດ ທີ່ກະທົບໃສ່ສາຍຕາຂອງພະນັກງານໃນຄະນະທີ່ປະຕິບັດວຽກ.
  - (3) ສ້າງໃນລັກສະນະຫຼັກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດວຽກປົ່ນໜ້າລົງຄ້ອຍ.

ໝາຍເຫດ: ເສັ້ນຖານແມ່ນເສັ້ນດຽວທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນລຽບຕາມເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ດິນທີ່ຈະທຳການເກັບກູ້ ຊຶ່ງການເກັບກູ້ຢູ່ພື້ນທີ່ນັ້ນຈະຕ້ອງເລີ່ມຈາກເສັ້ນນີ້ເຂົ້າໄປ. ສຳລັບສະໜາມທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງ ເສັ້ນຖານອາດຈະສ້າງຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງເສັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາເນື້ອທີ່ທັງໝົດໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ.

- ງ. ຮ່ອມເກັບກູ້ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ເໝາະສົມກັບການປະຕິບັດງານທີ່ດຳເນີນຢູ່, ອຸປະກອນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ນຳໃຊ້. ຮ່ອມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:
  - (1) ຮ່ອມເກັບກູ້ຕ້ອງຕັ້ງສາກກັບເສັ້ນຖານ (ເປັນມູມ 90 ອົງສາ).
  - (2) ຂ້າງຂອງຮ່ອມເກັບກູ້ຕ້ອງຂະໜານກັນ ແລະ ຊື່.
- ຈ. ຊ່ອງເກັບກູ້ລະເບີດ (ຫຼື ຊ່ອງທີ່ມີຮູບຮ່າງຄ້າຍກັບຮູບສີ່ລ່ຽມ) ຈະຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ເໝາະສົມກັບຮູບຮ່າງຂອງສະໜາມ, ການປະຕິບັດງານທີ່ດຳເນີນຢູ່, ອຸປະກອນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ນຳໃຊ້. ຂ້າງຂອງຊ່ອງເກັບກູ້ແຕ່ລະເບື້ອງຕ້ອງເປັນເສັ້ນຊື່.

ຖ້າໃຊ້ສາຍເຊືອກ ຫຼື ເສັ້ນເຊືອກ ໃນການສ້າງຊ່ອງເກັບກູ້ ຫຼື ຮ່ວມເກັບກູ້, ເສັ້ນເຊືອກຕ້ອງມັດໃຫ້ແປະກັບດິນ ທັງນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສາຍເຊືອກ ຫຼື ເສັ້ນເຊືອກນັ້ນຊື່ ແລະ ແປະກັບໜ້າດິນຕະຫຼອດເວລາ.

7. ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກ

ຖ້າມີການນຳໃຊ້ກິນຈັກເຂົ້າໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງສະຖານທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສຳລັບເຄື່ອງຈັກ. ສະຖານເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງກວ້າງພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ເອົາເຄື່ອງຈັກເກັບກູ້ລະເບີດຂຶ້ນ ແລະ ລົງຈາກພາຫະນະທີ່ໃຊ້ບັນທຸກເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ຢ່າງສະດວກ ແລະ ໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນບໍລິເວນທີ່ມີເສັ້ນທາງເໝາະສົມ ເພື່ອສະດວກໃນການເຂົ້າໄປຫາສະໜາມເກັບກູ້. ເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວຕ້ອງກວ້າງພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງຈັກໃຊ້ທຽວໄປມາ ແລະ ບໍ່ຄວນຕັດຂ້າມທາງທຽວ ຫຼື ເສັ້ນທາງຄວາມປອດໄພສຳລັບພະນັກງານ.

ບັນຫາໜຶ່ງທີ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄື ສາງເກັບກູ້ນຳມັນເຊື້ອໄຟ, ນຳມັນອື່ນໆ ແລະ ນຳມັນເຄື່ອງ ທີ່ເຄື່ອງຈັກນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ. ລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 21 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ”.

ຖ້າຈະມີການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກ ມີບາງຂໍ້ກຳນົດໃນການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ. ການກະກຽມນີ້ປະກອບດ້ວຍ:

- ກ. ພື້ນທີ່ສຳລັບກວດກາເຄື່ອງຈັກ: ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວອາດຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໄກ້ກັບເສັ້ນທາງອອກຈາກພື້ນທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອກວດກາ ລບຕ ທີ່ອາດຈະຕິດມານຳເຄື່ອງຈັກ. ການສ້າງສະຖານທີ່ນີ້ຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງໄລຍະຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການທຳລາຍລະເບີດທີ່ອາດຈະພົບ.
- ຂ. ພື້ນທີ່ສຳລັບຈັດວາງວັດສະດຸທີ່ມີ ລບຕ ປະປົນຢູ່. ເມື່ອການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທີ່ມີເຄື່ອງຢູ່, ຄາດ, ທ້ອນໂຮມ ຫຼື ຂົນຍ້າຍວັດສະດຸທີ່ມີ ລບຕ ປະປົນຢູ່ ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງສະຖານທີ່ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ສຳລັບຈັດວາງວັດສະດຸເຫຼົ່ານີ້. ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງເຂົ້າຫາໄດ້ງ່າຍ, ກວ້າງພຽງພໍທີ່ຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນວາງວັດສະດຸເພື່ອສະດວກໃນການກວດກາ, ໃຫ້ກວ້າງພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງຈັກເຄື່ອນໄຫວໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ໂດຍບໍ່ຢຽບວັດສະດຸທີ່ມີລະເບີດປົນຢູ່ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນໄລຍະຄວາມປອດໄພທີ່ເໝາະສົມ.

ຖ້າການຄວບຄຸມພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ດ້ວຍກິນຈັກຫາກບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ, ປ້າຍສັນຍານເຕືອນ, ສິ່ງກົດຂວາງ ຫຼື ການຕິດຕາມ ກໍຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຄືນເຝົ້າເວນຍາມ. ຄວາມຕ້ອງການໃນການນຳໃຊ້ຄືນເຝົ້າຍາມແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາໃນເວລາກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້. ຂໍ້ກຳນົດລະອຽດສຳລັບການເວນຍາມ ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 10 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໂດຍການນຳໃຊ້ກິນຈັກ”.

ໝາຍເຫດ: ຄວາມສ່ຽງທີ່ພົວພັນກັບການນຳເອົາເຄື່ອງຈັກ ເຂົ້າໄປນຳໃຊ້ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີ ລບຕ ຕົກຄ້າງ ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈກັນດີ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ສິ່ງດັ່ງກ່າວກໍບໍ່ຄວນໃຫ້ເປັນອຸປະສັກກົດຂວາງໃນການນຳເອົາເຄື່ອງຈັກເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ໄດ້ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມີລະບຽບການປະຕິບັດງານທີ່ດີ ເຂົ້າມານຳໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນອະນາຄົດ. ສະນັ້ນ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຄວນສ້າງໂອກາດໃນການນຳເອົາເຄື່ອງຈັກເຂົ້າມານຳໃຊ້ໃນວຽກງານເກັບກູ້ໃນອະນາຄົດ.

8. ການອານາໄມສະໜາມ

ສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ມີການອານາໄມຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນໜ້າວຽກເກັບກູ້, ສະນັ້ນ ໃນລະຫວ່າງການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ ຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ຄຳນຶງກ່ຽວກັບການອານາໄມຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນດ້ວຍ.

ເມື່ອມີການອານາໄມຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້.

8.1. ການຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້

ຖ້າການຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ຫາກປະຕິບັດໂດຍອົງການເກັບກູ້ລະເບີດເອງກ່ອນຈະປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ການຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ ຄວນມີການຊີ້ນຳ-ດູແລໂດຍນັກວິຊາການເກັບກູ້ທີ່ມີຄຸນວຸດທິ.
- ຂ. ໃຫ້ກວດກາ ຫຼື ຊອກຫາ ລບຕ ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ກ່ອນຈະເລີ່ມລົງມືຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້.
- ຄ. ພະນັກງານທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
  - (1) ໃຊ້ວິທີຕັດຫຍ້າຕາມທ່າຟັນຂຶ້ນເທິງເທົ່ານັ້ນ.
  - (2) ຫ້າມນຳໃຊ້ຈັກ ຫຼື ເຄື່ອງມືສຳລັບຂຸດ ເພື່ອຖາງຫຍ້າ.
  - (3) ເມື່ອພົບວັດຖຸໃດໜຶ່ງທີ່ສົງໄສ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ.
- ງ. ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຕັດຫຍ້າ ແມ່ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຕັດຫຍ້າເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ຕັດ.

ພະນັກງານສັນຍາຈ້າງເບ້ຍມື້ ທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກວ່າຈ້າງ ເພື່ອຕັດຫຍ້າ-ງ່າໄມ້ ບໍ່ຄວນຕຳກວ່າ 14 ປີ ໂດຍອີງໃສ່ ມາດຕາ 41 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006.

8.2. ການຈູດຫຍ້າ

ຖ້າມີການຈູດຫຍ້າໃນລະຫວ່າງການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ໃຫ້ປະຕິບັດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ແຜນການໃນການຈູດຫຍ້າ ຈະຕ້ອງປຶກສາຫາລື ແລະ ເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ນຳໃຊ້ດິນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ອນຈຶ່ງສາມາດປະຕິບັດໄດ້. ໃນການປຶກສາຫາລືຄວນແຈ້ງໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍທີ່ພົວພັນກັບການລະເບີດຂອງ ລບຕ ໃນເວລາດຳເນີນການຈູດ.
- ຂ. ໃນການກຳນົດທິດທາງຂອງການຈູດ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງທິດທາງຂອງລົມນຳ ເພື່ອເປັນປັດໃຈໃນການຄວບຄຸມທິດທາງການໄໝ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງຄວັນໄຟ ແລະ ຜຸ່ນລະອອງຂີ້ເຖົ້າທີ່ຈະມີຕໍ່ຊຸມຊົນ.
- ຄ. ຫ້າມດຳເນີນການຈູດໃນຍາມຄ່ຳຄືນ ຫຼື ແກ່ຍາວໄປຈົນເຖິງກາງຄືນ.
- ງ. ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈູດຫຍ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຟັງການສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບແຜນການຈູດຫຍ້າ ລວມທັງລະບຽບກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພນຳ.

- ຈ. ກ່ອນຈະເລີ່ມການຈູດຕ້ອງຄຳນຶ່ງ ແລະ ພິຈາລະນາທິດທາງຂອງລົມ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມ. ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການຈູດ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ໄຟອາດຈະແຜ່ລາມເກີນຄວາມສາມາດທີ່ຈະຄວບຄຸມໄດ້.
- ສ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ການປະຕິບັດການຈູດແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອເປັນແນວປ້ອງກັນການແຜ່ລາມຂອງໄຟ ເຊັ່ນ: ຖະໜົນ, ທາງຍ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

8.2.1. ໄລຍະຄວາມປອດໄພສຳລັບການຈູດ

ໃນລະຫວ່າງການຈູດ ພະນັກງານທຸກຄົນແມ່ນໃຫ້ຢູ່ນອກພື້ນທີ່ໄດ້ປະເມີນວ່າເປັນພື້ນອັນຕະລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະໜາມນັ້ນ. ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວອາດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຄົນເຝົ້າຍາມຕາມເສັ້ນທາງ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ.

9. ການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຖ້າການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຫາກບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໂດຍຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ເຊັ່ນ: ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງພົວພັນ ແລະ ປະສານງານກັບທຸກຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ກ່ອນຈະເລີ່ມປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃດໜຶ່ງ. ໃນລະຫວ່າງການປະສານງານຄວນກວມເອົາບັນຫາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ບໍລິເວນທີ່ຕັ້ງຂອງບ່ອນທີ່ຈະເກັບກູ້.
- ຂ. ຄາດຄະເນໄລຍະເວລາທີ່ຈະໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານ.
- ຄ. ຜົນກະທົບຈາກການປະຕິບັດງານທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນ ເຊັ່ນ: ສຽງລົບກວນຈາກການທຳລາຍລະເບີດ, ການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ໆມີອັນຕະລາຍ ແລະ ການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວໄປມາໃນໄລຍະປະຕິບັດງານ. ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂດຍສະເພາະເດັກນ້ອຍ ຄວນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ.
- ງ. ວຽກທີ່ຈະປະຕິບັດເປັນປົກກະຕິໃນແຕ່ລະວັນ ແລະ ແຕ່ລະອາທິດ.
- ຈ. ລະບົບປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ຮອບ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນສະໜາມເກັບກູ້.
- ສ. ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດງານ.
- ຊ. ລະບົບສັນຍານເຕືອນທີ່ນຳໃຊ້.
- ຢ. ສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ເຄົາລົບ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍານເຕືອນ.
- ດ. ລາຍລະອຽດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບເກັບກູ້ລະເບີດໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາດົນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັກສາການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ພ້ອມທັງຈັດໃຫ້ມີການປະຊຸມຮ່ວມກັນຢ່າງໜ້ອຍເດືອນລະຄັ້ງ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຊາບເຖິງຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກງານ, ແຈ້ງການປ່ຽນແປງໃດໜຶ່ງທີ່ມີຕໍ່ການປະຕິບັດງານ ແລະ ປຶກສາຫາລືບັນຫາໃດໜຶ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ບົດບັນທຶກການປະຊຸມຮ່ວມກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໃນແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ກັບເອກະສານປະຈຳສະໜາມ.

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານບົດນີ້ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໝາຍເຖິງຊຸມຊົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບ່ອນທີ່ການເກັບກູ້ລະເບີດດຳເນີນຢູ່ ຫຼື ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນໄກ້ຄຽງກັບສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້.

ປະສານງານຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ອາດຈະບໍ່ຕ້ອງມີການປະຊຸມ ຫຼື ບັນລະຍາຍໂດຍຫຍໍ້ກັບປະຊຸມຊົນໃນຂະນະທີ່ມີການພົວພັນ. ໄດ້ສະໜອງວັດຖຸປະສົງຂອງການປະສານງານທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນສາມາດທີ່ຈະບັນລຸຜົນດີໃນການສານງານອາດຈະປະຕິບັດໂດຍຜ່ານອຳນາດການປົກຄອງທີ່ເປັນຕົວແທນ ຫຼື ນາຍບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບປັນຕົວຢ່າງ.